

DECYZJA RADY (UE) 2017/2463**z dnia 18 grudnia 2017 r.****upoważniająca Chorwację, Niderlandy, Portugalię i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie San Marino do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 3, w związku z art. 218,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska wyznaczyła jako jeden ze swoich celów wspieranie ochrony praw dziecka, zgodnie z treścią art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Środki ochrony dzieci przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem stanowią zasadniczą część tej polityki.
- (2) Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 ⁽²⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem Bruksela II bis”), którego celem jest ochrona dzieci przed szkodliwymi skutkami bezprawnego uprowadzenia lub zatrzymania i ustanowienie procedur zapewniających niezwłoczny powrót dziecka do państwa jego zwykłego pobytu, a także zapewnienie ochrony prawa do kontaktów z dzieckiem i do pieczy nad nim.
- (3) Rozporządzenie Bruksela II bis uzupełnia i wzmacnia Konwencję haską z dnia 25 października 1980 r. dotyczącą cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (zwaną dalej „konwencją haską z 1980 r.”), która ustanawia, na szczeblu międzynarodowym, system obowiązków i współpracę między umawiającymi się państwami oraz między organami centralnymi, których celem jest zapewnienie niezwłocznego powrotu bezprawnie uprowadzonych lub zatrzymanych dzieci.
- (4) Wszystkie państwa członkowskie Unii są stronami konwencji haskiej z 1980 r.
- (5) Unia zachęca państwa trzecie do przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. i wspiera właściwe wdrażanie konwencji haskiej z 1980 r., uczestnicząc, wraz z państwami członkowskimi, między innymi w komisjach specjalnych organizowanych regularnie przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego.
- (6) Wspólne ramy prawne mające zastosowanie między państwami członkowskimi Unii a państwami trzecimi można uznać za najlepsze rozwiązanie w delikatnych sprawach uprowadzenia dziecka za granicę.
- (7) Konwencja haska z 1980 r. przewiduje, że ma ona zastosowanie w stosunkach między państwem przystępującym a tymi umawiającymi się państwami, które złożyły oświadczenie o wyrażeniu zgody na to przystąpienie.
- (8) Konwencja haska z 1980 r. nie pozwala regionalnym organizacjom integracji gospodarczej, takim jak Unia, na zostanie jej stroną. Unia nie może zatem przystąpić do tej konwencji ani złożyć oświadczenia o wyrażeniu zgody dotyczącej państwa przystępującego.
- (9) Zgodnie z opinią 1/13 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ⁽³⁾ oświadczenia o wyrażeniu zgody na mocy konwencji z 1980 r. wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii.
- (10) San Marino złożyło swój dokument przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. w dniu 14 grudnia 2006 r. W odniesieniu do San Marino Konwencja haska z 1980 r. weszła w życie w dniu 1 marca 2007 r.
- (11) Z wyjątkiem Chorwacji, Danii, Niderlandów, Portugalii i Rumunii, wszystkie państwa członkowskie wyraziły już zgodę na przystąpienie San Marino do konwencji haskiej z 1980 r. Z oceny sytuacji w San Marino wynika, że Chorwacja, Niderlandy, Portugalia i Rumunia mogą wyrazić zgodę, w interesie Unii, na przystąpienie San Marino zgodnie z warunkami określonymi w konwencji haskiej z 1980 r.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 30 listopada 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303

- (12) Chorwacja, Niemcy, Portugalia i Rumunia powinny zatem zostać upoważnione do złożenia swoich oświadczeń o wyrażeniu zgody na przystąpienie San Marino do konwencji haskiej z 1980 r. w interesie Unii zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji. Pozostałe państwa członkowskie Unii, które wyraziły już zgodę na przystąpienie San Marino do konwencji haskiej z 1980 r., nie powinny składać nowych oświadczeń, ponieważ obecne oświadczenia zachowują ważność w świetle prawa międzynarodowego publicznego.
- (13) Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia są związane rozporządzeniem Bruksela II bis i biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (14) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Chorwacja, Niemcy, Portugalia i Rumunia zostają niniejszym upoważnione, w interesie Unii, do wyrażenia zgody na przystąpienie San Marino do konwencji haskiej z 1980 r.
2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, składają, najpóźniej do dnia 19 grudnia 2018 r., oświadczenie o wyrażeniu zgody na przystąpienie San Marino do konwencji haskiej z 1980 r. w interesie Unii, w brzmieniu:
„[PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE – pełna nazwa] oświadcza, że wyraża zgodę na przystąpienie San Marino do Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, zgodnie z decyzją Rady (UE) 2017/2463.”.
3. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, informują Radę i Komisję o złożeniu ich oświadczeń o wyrażeniu zgody na przystąpienie San Marino do konwencji haskiej z 1980 r. i przekazują Komisji tekst tych oświadczeń w terminie dwóch miesięcy od jego złożenia.

Artykuł 2

Te państwa członkowskie, które przed datą przyjęcia niniejszej decyzji złożyły oświadczenia o wyrażeniu zgody na przystąpienie San Marino do konwencji haskiej z 1980 r., nie składają nowych oświadczeń.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Chorwacji, Niemców, Portugalii i Rumunii.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2017 r.

W imieniu Rady
K. SIMSON
Przewodniczący